

Ikrafttrædelsesdagen ændredes fra 1. Januar 1935 til: straks. I øvrigt *vedtoges* Lovforslaget *uforandret* af begge Ting; i Folketinget med 72 Stemmer mod 28 (*Venstre*), i Landstinget enstemmigt med 38 Stemmer (22 Medlemmer [*Venstre*] stemte hverken for eller imod).

Venstre i Folketinget begrundede navnlig sin Modstand imod Lovforslaget ved at henvise til, at det, efter at Socialreformen havde virket i saa kort Tid, og efter at dens økonomiske Virkninger havde vakt en betydelig Uro og Ængstelse i Befolkningen, vilde være yderst betænkeligt paa nuværende Tidspunkt at gennemføre en Ordning, som det muligvis maatte blive nødvendigt at søge ændret ved en senere Revision af Sociallovgivningen. Og Mindretallet hævdede, at Socialministeren ogsaa uden Gennemførelse af Lovforslaget vilde være i Stand til fuldt ud paa betryggende Maade under de hidtidige Former at føre det fornødne Tilsyn med de paagældende Institutioner og paa en saadan Maade, at de forskellige Institutioner bevarede deres Særpræg og deres Selvstændighed.

Venstre i Landstinget udtalte i Betænkningen, at Mindretallet ikke havde været i Stand til fuldt ud at overse Rækkevidden af Lovforslagets Bestemmelse angaaende Tilsynsmyndigheden, men dog under Hensyn til den af Socialministeren givne Redegørelse (se ovenfor) havde undladt at stille Ændringsforslag. Mindretallet kunde imidlertid ikke stemme for Lovforslaget, da man var imod at gennemføre det paa nærværende Tidspunkt, »hvor begge Rigsdagens Ting sysler med Overvejelser vedrørende Ændringer i Sociallovgivningen, i hvilke Overvejelser ogsaa dette Lovforslag burde være indgaaet».

Det konservative Folkeparti ansaa det for at være Rigsdagens Pligt at sørge for, at »Administrationen faar stillet den Hjælp til Raadighed, som man allerede kunde forudse, da Loven blev gennemført, og som det paagældende Ministerium har Krav paa«, og kunde derfor stemme for Lovforslaget, skønt Partiet — bortset fra dets Medvirkning til Arbejdsløshedslovens Gennemførelse i 1932 — intet Ansvar havde for Socialreformen, og skønt det under Hensyn til det i Landstinget forelagte Forslag om Undersøgelse af Socialreformens Udgifter, Udgiftsfordeling og hele Struktur maatte finde Tidspunktet ubelejligt til en Udvidelse af det administrative Apparat.

---

41. Lov om Tilskud ved Merbeskæftigelse. (Socialminister *Steincke*). [A. Sp. 2159. — C. Sp. 1243 og 1263].
 Fremsat i *Folketinget* ¹⁶/₁₀ (F. Sp. 44). 1. Beh. ³⁰/₁₁